

Calea Către Hristos

Studii Biblice



Creșterea în Hristos

9 - 16

(1) CA NIȘTE PRUNCI NĂSCUȚI DE CURÂND ÎN HRISTOS, CARE AR TREBUI SĂ FIE DORINȚA NOASTRĂ PENTRU CA RELAȚIA NOASTRĂ CU EL SĂ POATĂ FI DEZVOLTATĂ?

1 Petru 2:2

Studiu Aprofundat: 1 Petru 1:23; Psalmi 19:7; 1 Corinteni 3:1, 2; Evrei 5:12, 13

Schimbarea inimii, prin care devenim copii ai lui Dumnezeu, este numită în Biblie naștere. Ea mai este comparată și cu încolțirea seminței bune semănată de gospodar.

Tot la fel cei ce sunt cu adevărat convertiți la Hristos sunt “ca niște prunci născuți de curând”, care trebuie să crească “în toate privințele, ca să ajungem la Cel care este Capul, Hristos” (1 Petru 2,2; Efeseni 4,15). Asemenea seminței bune semănată în țarină, ei trebuie să crească și să aducă roade. Isaia spune că ei vor fi numiți “terebinți ai neprihănirii, un sad al Domnului, ca să slujească spre slava Lui” (Isaia 61,3). În acest fel se iau ilustrații din viața naturală, ca să ne ajute la o mai bună înțelegere a adevărilor ascunse ale vieții spirituale.

Toată înțelepciunea și iscusința omului nu sunt în stare să dea viață nici chiar celui mai mic lucru din natură. Numai prin viața pe care o dă Dumnezeu pot trăi plantele și animalele. Tot astfel, numai prin viața ce vine de la Dumnezeu poate lua ființă viața spirituală în inimile oamenilor. Numai cine este născut “de sus”, numai acela poate deveni părtaș al vieții pe care Domnul Hristos a venit s-o dea (Ioan 3,3).

(2) DE CE NU SUNTEM CAPABILI SĂ PRODUCEM PROPRIA NOASTRĂ CREȘTERE SPIRITUALĂ?

1 Corinteni 2:14

Studiu Aprofundat: 1 Corinteni 1:18, 23, 25, 27; Matei 13:11; Ioan 3:6; Romani 8:5-8

Așa cum este cu viața, tot la fel este și cu creșterea. Dumnezeu este acela care prefăce mugurul în floare și floarea în fruct. Prin puterea Sa se dezvoltă sămânța, “întâi un fir verde, apoi spic, după aceea grâu deplin în

spic” (Marcu 4,28). Iar profetul Osea spunea poporului Israel că “va înflori asemenea crinului”, “vor da viață grâului și vor înflori ca via” (Osea 14,5.7). Domnul Hristos ne îndeamnă să ne uităm “cu băgare de seamă cum cresc crinii” (Luca 12,27). Plantele și florile nu cresc prin propria lor grijă, prin eforturile și preocuparea lor, ci primind ceea ce a prevăzut Dumnezeu că este spre creșterea și viața lor. Copilul nu poate, prin propria lui putere și grijă, să adauge nimic la statura lui.

(3) CARE DOUĂ SURSE DE ALIMENTAȚIE NECESARE PENTRU DEZVOLTAREA UNEI PLANTE SUNT FOLOSITE ÎN ACESTE VERSETE CA SĂ REPREZINTE INFLUENȚA DOMNULUI ÎN CREȘTEREA NOASTRĂ SPIRITUALĂ?

Psalmi 84:11

Osea 14:5

Studiu Aprofundat: Maleahi 4:2; Mica 5:7; Ioan 1:9-12; 8:12; Apocalipsa 21:23; 22:17

Planta și copilul cresc datorită faptului că primesc din mediul înconjurător cele necesare pentru viață: aer, lumina soarelui și hrană. Ceea ce aceste daruri ale naturii sunt pentru animale și plante, este Hristos pentru aceia “care se încred în El”. El este “lumina pe vecie”, “un soare și un scut” (Isaia 60,19; Psalmul 84,11). El va fi “ca roua pentru Israel”. El “va fi ca o ploaie repede, care udă câmpul” (Osea 14,5; Psalmul 72,6). El este Apa vie, “Pâinea lui Dumnezeu” care se pogoară din cer și dă lumii viața” (Ioan 6,33).

În darul fără egal al Fiului Său, Dumnezeu a înconjurat lumea întreagă cu o atmosferă de har, tot așa de reală ca și aerul care înconjoară globul pământesc. Toți aceia care aleg să respire această atmosferă dătătoare de viață vor trăi și vor crește până la statura de bărbați și femei în Hristos Isus.

După cum floarea se întoarce după soare, pentru ca razele lui strălucitoare să poată ajuta la desăvârșirea frumuseții și simetriei ei, tot astfel și noi să ne întoarcem spre Soarele neprihănirii, pentru ca lumina cerului să lumineze asupra noastră, iar caracterul nostru să se dezvolte asemenea caracterului Domnului Hristos.

(4) CUM PUTEM CONTINUA SĂ CREȘTEM ÎN ISUS ȘI SĂ ADUCEM ROADE BUNE?

Ioan 15:5

Studiu Aprofundat: Ioan 15:4-7; Coloseni 2:6; Romani 6:22; Psalmi 91:1; Ioan 14:16

Domnul Hristos ne învață același lucru. Voi sunteți tot așa de dependenți de Domnul Hristos pentru a trăi o viață sfântă, după cum este mlădița dependentă de viță pentru a crește și a aduce roadă. Despărțiți de Hristos nu veți avea viață. Singuri nu veți avea putere să rezistați ispitei sau să creșteți în har și în sfințenie. Rămânând însă în El, veți putea înflori. Trăgându-vă viața din El, din viața Lui, nu veți putea fi nici leneși și nici neroditori. Veți fi atunci asemenea unui pom sădit lângă apa unui râu.

(5) CINE ESTE SURSA NOASTRĂ DE CREDINȚĂ ȘI CARE ÎI ESTE POZIȚIA ÎN CURSUL DEZVOLTĂRII EXPERIENȚEI NOASTRE CREȘTINE?

Evrei 12:2

Studiu Aprofundat: Efeseni 2:8; Luca 17:5; Mica 7:7; Evrei 2:10; Isaia 8:17; 45:22

Mulți consideră că trebuie să facă ceva, să aibă o parte în lucrarea de mântuire. Ei s-au încrezut în Hristos pentru iertarea păcatelor, dar acum caută ca prin propriile lor eforturi să trăiască o viață neprihănită. Orice efort de felul acesta va da greș. Domnul Hristos spune că “fără Mine nu puteți face nimic”. Creșterea noastră în har, bucuria noastră, puterea de a fi folositori: toate acestea depind de unirea noastră cu Hristos. Prin comuniunea noastră cu Hristos, rămânând în El zi de zi și ceas de ceas, numai așa vom putea crește în har. El este nu numai Autorul, dar și Desăvârșitorul credinței noastre. Hristos trebuie să fie Cel dintâi, Cel de pe urmă și întotdeauna. El trebuie să fie cu noi, nu numai la începutul și sfârșitul căii noastre, ci la fiecare pas. David spunea: “Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei: când este El la dreapta mea, nu mă clatin” (Psalmul 16,8).

(6) CUM PUTEM CONTINUA SĂ RĂMÂNEM ÎN HRISTOS?

Coloseni 2:6, 7

Studiu Aprofundat: Coloseni 1:30; 1 Ioan 5:11, 12, 20; Ioan 14:6; 2 Corinteni 5:7

În același fel cum L-ai primit la început, “cel neprihănit va trăi prin credință” (Evrei 10,38). Tu te-ai predat cu totul lui Dumnezeu ca să fii cu totul al Lui, să-I slujești și să-L asculți și, în acest scop, ai primit pe Hristos ca Mântuitor al tău personal. Tu n-ai putea nici să faci ispășire pentru păcatele tale și nici să-ți schimbi inima; dar predându-te lui Dumnezeu, crezi că El, din dragoste pentru Domnul Hristos, a făcut toate acestea pentru tine. Prin credință, ai ajuns să fii al lui Hristos și, prin credință, trebuie să crești până la plinătatea măsurii Lui: dând și primind. Trebuie să dai totul: inima, voința, slujirea ta: să te dai pe tine însuși în ascultare deplină de cerințele Lui și să primești totul: pe Domnul Hristos, plinătatea binecuvântărilor Sale, ca El să domnească în inima ta, să fie tăria ta, neprihănirea ta, ajutorul tău veșnic, ca să-ți dea puterea să asculți.

(7) DE CE ESTE ATÂT DE IMPORTANT A CAUTĂ PE DOMNUL ȘI ÎNȚELEPCIUNEA SA LA FIECARE ÎNCEPUT DE ZI?

Proverbe 8:17

Studiu Aprofundat: Psalmi 143:8-10; 91:14-16; 2 Corinteni 3:18; Matei 5:6; 6:33; 7:7-11

Consacră-te lui Dumnezeu în fiecare dimineață; fă din aceasta prima ta lucrare! Rugăciunea ta să fie: “O, Doamne, primește-mă să fiu cu totul al Tău. Așez toate planurile mele la picioarele Tale. Folosește-mă astăzi în serviciul Tău. Rămâi cu mine și lasă ca tot ceea ce fac să fie făcut în puterea Ta”. Aceasta este o lucrare ce trebuie săvârșită zilnic.

Consacră-te în fiecare dimineață lui Dumnezeu pentru ziua aceea! Supune-I toate planurile tale, ca ele să fie aduse la îndeplinire sau abandonate, după cum va hotărî El, în providența Sa. În acest fel, zi de zi să-ți încredințezi viața în mâinile lui Dumnezeu și, astfel viața ta va fi din ce în ce mai mult modelată după viața Domnului Hristos.

(8) CARE ESTE MODUL DE A PĂSTRA PACE ÎN INIMILE NOASTRE?

Isaia 26:3, 4

2 Corinteni 3:18

Studiu Aprofundat: Romani 5:1; Isaia 57:19-21; Ioan 14:27; 17:3; Efeseni 2:14-16

O viață trăită în Hristos este o viață de pace lăuntrică. Nu va fi extaz sentimental, ci o încredere statornică, plină de pace. Speranța ta nu se află în tine însuși; ea este în Hristos. Slăbiciunea ta se unește cu puterea Lui, neștiința ta cu înțelepciunea Lui, nesiguranța ta cu puterea Lui dănuitoare. Astfel, tu nu trebuie să te bizui pe tine însuși, nu trebuie să îngădui minții să se ocupe de eul tău, ci să te încrezi în Hristos. Minte ta să se ocupe de iubirea Lui, de frumusețea și desăvârșirea caracterului Său. Hristos în lepădarea Sa de sine, Hristos în umilința Sa, Hristos în toată curăția și sfințenia Sa, Hristos în nespus de marea Sa iubire: iată care trebuie să fie subiectul contemplării tale. Numai iubindu-L, imitându-L și depinzând în totul de El vei putea fi transformat după chipul și asemănarea Sa.

(9) CE INVITAȚIE A ADRESAT HRISTOS ÎNTREGII OMENIRI?

Matei 11:28

Studiu Aprofundat: Matei 11:29; Ieremia 6:16; Isaia 28:10-12; 48:17, 18; Psalmi 94:11-13; 116:7-9; Apocalipsa 22:17; Evrei 4:1-9; Ioan 6:37; 7:37, 38

Domnul Hristos spune: “Rămâneți în Mine”. Aceste cuvinte ne transmit ideea de odihnă, de stabilitate, de încredere. Cuvintele psalmistului exprimă același gând, când spune: “Taci înaintea Domnului și nădăjduiește în El” (Psalmul 37,7). Iar Isaia ne dă asigurarea că “în liniște și odihnă va fi mântuirea voastră” (Isaia 30,15). Această odihnă însă, nu se capătă prin inactivitate; căci, în invitația Mântuitorului, făgăduința odihnei este legată de chemarea la lucru, la activitate: “Luați jugul Meu asupra voastră... și veți găsi odihnă” (Matei 11,29). Inima care își găsește cel mai mult odihna în Hristos va fi cea mai zeloasă și cea mai activă în lucrarea pentru El.

(10) CARE TREICĂI UTILIZEAZĂ SATANA ÎN ÎNCERCAREA DE A NE DEVIA DIN UNIUNEA ȘI COMUNIUNEA CU HRISTOS?

Marcu 4:19

Studiu Aprofundat: 1 Timotei 6:9, 10, 17; 1 Ioan 2:15-17; Luca 14:18-20; 21:34-36

Când mintea se ocupă de eul propriu, ea se înstrăinează de Hristos, izvorul puterii și vieții. De aceea, efortul continuu al lui Satana este de a abate atenția păcătosului de la Mântuitorul, împiedicând astfel unitatea și comuniunea sufletului cu Hristos. Cu plăcerile păcatului, grijile, necazurile și problemele încurcate ale vieții, greșelile altora sau propriile voastre greșeli și nedesăvârșiri: cu unele din acestea sau cu toate laolaltă va căuta el să abată mintea voastră de la Hristos. Să nu ne lăsăm înșelați de șiretlicurile lui.

(11) CUM PUTEM ȘTI CU SIGURANȚĂ CĂ AVEM VIAȚA VEȘNICĂ?

1 Ioan 5:12, 13

Studiu Aprofundat: 2 Ioan 9; Ioan 17:2; 3:16-18; 10:28, 29; 1:12; 6:54-58; 15:4-6; Isaia 41:10

Pe mulți dintre cei care sunt în adevăr conștienți și doritori a trăi pentru Dumnezeu el [Satana] îi face adesea să se ocupe de propriile lor greșeli și slăbiciuni; despărțindu-i astfel de Hristos, el nădăjduiește să câștige biruința. Să nu facem din eul nostru personal centrul preocupărilor noastre, făcându-ne temeri și griji cu privire la faptul că vom fi mântuiți sau nu. Toate acestea ne îndepărtează sufletul de Izvorul puterii noastre. Încredințează lui Dumnezeu problema rămânerii tale în El și încrede-te în El! Cugetă și vorbește despre Hristos! Fă ca eul tău să dispară în El! Dă la o parte orice îndoială; eliberează-te de teamă! Spune împreună cu apostolul Pavel: “Trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine pentru mine” (Galateni 2,20). Rămâi liniștit în Dumnezeu! El este în stare să păzească ce I-ai încredințat. Dacă te vei lăsa în brațele Sale, El te va face să ajungi mai mult decât iubitor prin Cel care te-a iubit.

(12) CE SE VA ÎNTÂMPLA CU CEI CARE ODATĂ AU FOST SOCOTIȚI NEPRIHĂNIȚI DAR CARE ALEG SĂ REVINĂ LA CĂILE LOR PĂCĂTOASE?

Ezechiel 18:24

Studiu Aprofundat: Ezechiel 18:20-23; 3:20, 21; 33:12-19; 1 Samuel 15:11; Psalmi 125:4, 5; 2 Petru 2:20-22 ; 1:10; Evrei 10:29, 38, 39; 6:4-6

Când Domnul Hristos a luat asupra Sa natura noastră omenească, El a legat omenirea de Sine prin legături de iubire ce nu vor putea fi rupte niciodată de nici o putere, afară de cazul că omul singur va alege acest lucru. Satana va căuta întotdeauna să încerce tot felul de ademeniri înșelătoare pentru a ne face să rupem această legătură: să alegem astfel noi înșine să ne despărțim de Hristos. La aceasta trebuie să veghem, să luptăm, să ne rugăm, ca nimeni și nimic să nu ne facă să alegem un alt stăpân, căci noi suntem întotdeauna liberi să facem acest lucru. Dar să păstrăm totdeauna ochii noștri ațintiți la Hristos și El ne va apăra. Privind la Hristos, noi suntem în siguranță. Nimeni nu ne va smulge din mână Sa. Astfel, dacă vom privi mereu la El, vom fi “schimbați în același chip al Lui, din slavă, prin Duhul Domnului” (2 Corinteni 3,18).

(13) CUM ÎL PUTEM GĂSI PE HRISTOS CÂND AUZIM APELUL LUI?

Ieremia 29:13

Studiu Aprofundat: Ieremia 29:11-14; Deuteronom 4:29-31; 30:2-6; Isaia 55:6, 7

În felul acesta au ajuns primii ucenici să fie asemenea scumpului lor Mântuitor. Când au auzit cuvintele Domnului Hristos, au simțit că au absolută nevoie de El. L-au căutat, L-au găsit și L-au urmat. Au fost cu El acasă, la masă, în locuri retrase afară, pe câmp. Ei erau cu El ca niște învățăcei cu învățătorul lor primind zilnic de pe buzele Lui lecții despre adevărul cel sfânt. Au privit la El ca niște slujitori la stăpânul lor, spre a ajunge să cunoască toate îndatoririle lor. Ucenicii erau și ei niște oameni

supuși “acelorași slăbiciuni ca și noi” (Iacob 5,17). Ei aveau, ca și noi, aceeași luptă de dus cu păcatul și aveau nevoie de același har pentru a trăi o viață sfântă.

(14) CE DECLARAȚIE ÎN ACEST TEXT ARATĂ CĂ OAMENII LUI DUMNEZEU SE LUPTĂ DE ASEMENEA CU ISPITELE?

Romani 7:19

Studiu Aprofundat: Galateni 5:17; Iacob 5:17; Psalmi 119:5; Filipeni 2:13; 1:6

Chiar Ioan, ucenicul iubit, cel care a reflectat cel mai mult asemănarea cu Mântuitorul, nu avea de la natură, din fire, această virtute a caracterului. El nu numai că era: din fire: încrezut și ambițios după mărire, ci și violent și răzbunător când era ofensat. Dar pe măsură ce caracterul divin al Mântuitorului îi era descoperit, el își recunoștea slăbiciunile și această cunoaștere îl făcea umil. Tăria și răbdarea, puterea și bunătatea, maiestatea și blândețea pe care le-a văzut zilnic în viața Fiului lui Dumnezeu au umplut sufletul său de admirație și iubire. Zi de zi inima sa a fost atrasă spre Hristos, până când, din iubire pentru Învățătorul său, el s-a pierdut din vedere. Temperamentul său răzbunător și ambițios a fost supus puterii modelatoare a Domnului Hristos. Influența regeneratoare a Duhului Sfânt a reînnoit inima sa. Puterea iubirii lui Hristos a lucrat transformarea caracterului său. Acesta este rezultatul sigur al unirii cu Hristos. Când Domnul Hristos locuiește în inimă, întreaga natură este atunci schimbată. Spiritul Domnului Hristos, iubirea Lui înmoaie inima, supun sufletul și înalță cugetele și dorințele noastre către Dumnezeu, către ceruri.

(15) CU CE PROMISIUNE MĂREATĂ A MÂNGÂIAT ISUS PE URMAȘII SĂI CÂND S-A ÎNĂLȚAT LA CER?

Matei 28:20

Studiu Aprofundat: Ioan 14:3, 12, 16, 18, 26; Luca 24:50, 51; Isaia 41:10, 13

După ce Domnul Hristos S-a înălțat la ceruri, simțământul prezenței Sale era în continuare cu urmașii Săi. Aceasta era o prezență personală, plină de iubire și lumină. Hristos Mântuitorul, care a umblat, a vorbit și

S-a rugat cu el, care a rostit cuvinte de nădejde și mângâiere inimilor lor, pe când solia păcii era încă pe buzele Lui, a fost luat la ceruri din mijlocul lor. În timp ce un nor de îngeri îl primea, sunetul vocii Sale a ajuns înapoi la ei asigurându-i: “Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacului” (Matei 28,20). El S-a înălțat la ceruri ca Fiu al omului. Ei știau că Domnul Hristos stătea înaintea tronului lui Dumnezeu ca fiind încă Prietenul și Mântuitorul lor; știau că sentimentele Sale erau neschimbate, că se identifică încă cu suferințele neamului omenesc. El a prezentat înaintea Tatălui meritele sângelui Său prețios, arătând spre rănilor din mâinile și picioarele Sale în amintirea prețului pe care l-a plătit pentru răscumpărării Săi. Ei știau că El S-a înălțat la ceruri ca să le pregătească locașuri și că va veni din nou ca să-i ia la Sine.

(16) CUM POATE ISUS SĂ FIE ÎNTOTDEAUNA ÎN INIMILE URMAȘILOR SĂI?

Ioan 14:16

Studiu Aprofundat: Ioan 14:17, 23; 16:7-11, 13; 15:26; Romani 8:14-16

Adunându-se laolaltă, după înălțarea Domnului la cer, ucenicii au prezentat cu ardoare cererile lor înaintea Tatălui, în numele Domnului Hristos. Cu teamă sfântă ei s-au plecat în rugăciune, repetând asigurarea: “Orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da. Până acum n-ați cerut nimic în Numele Meu; cereți și veți căpăta, pentru ca bucuria voastră să fie deplină” (Ioan 16,23.24). Ei au întins mâna credinței mai sus și tot mai sus prezentând puternicul argument: “Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu, și mijlocește pentru noi” (Romani 8,34). Ziua Cincizecimii le-a adus apoi prezența Mângâietorului, despre care Domnul Hristos spusese că “va fi în voi”. În continuare îi asigurase: “Vă este de folos să Mă duc; căci dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite” (Ioan 14,17; 16,7). De atunci înainte, prin Duhul Sfânt, Domnul Hristos avea să locuiască continuu în inimile copiilor Săi. Unirea lor cu Hristos era acum mai strânsă decât atunci când era personal cu ei. Lumina, iubirea și puterea lui Hristos, care locuiau în ei, străluceau prin ei, așa că oamenii văzându-i se mirau întrucât știau că erau oameni necărturari și de rând; și “au priceput că fuseseră cu Isus” (Fapte 4,13).

(17) PENTRU CINE ALTCINEVA S-A RUGAT HRISTOS CÂND S-A RUGAT PENTRU UCENICII LUI?

Ioan 17:20

Studiu Aprofundat: Ioann 17:9; 16:26; Evrei 7:25; 9:24; 1 Ioan 2:1, 2

Tot ceea ce Domnul Hristos a fost pentru ucenicii Săi dorește să fie și pentru copiii Săi de astăzi, pentru că în ultima Sa rugăciune, având în jurul Său mica grupă a ucenicilor, Domnul Isus Se ruga pentru noi, cerând ca noi să putem fi una cu El, așa cum El este una cu Tatăl. Ce unire minunată este aceasta! Mântuitorul spunea despre Sine: “Fiul nu poate face nimic de la Sine”. “Tatăl care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui” (Ioan 5,19; 14,10).

(18) CARE VA FI REZULTATUL DACĂ NOI RĂMÂNEM ÎN HRISTOS ZILNIC ȘI LUCRĂM CU EL LA RĂSPÂNDIREA ADEVĂRULUI ÎN DRAGOSTE?

Efeseni 4:15

Studiu Aprofundat: 1 Petru 1:22; 2:2; Ioan 15:5; 1 Ioan 3:18, 19, 22; Proverbe 11:25

Astfel, dacă Hristos locuiește în inimile noastre, El va lucra în noi “și voința și înfăptuirea” (Filipeni 2,13). Atunci noi vom lucra așa cum a lucrat El și vom da pe față același spirit. În acest fel, iubindu-L și rămânând în El, noi vom crește “în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos”

Îmi dau seama că, atunci când vin la Hristos, încep un proces de creștere pe care El îl lucrează în mine în cursul vieții mele.

Încercuiți:

Da

Nehotărât

În relația mea cu Hristos nu este nimic în puterea mea, nici griji, nici lucrări sau fapte, care să producă creșterea mea spirituală.

Încercuiți:

Da

Nehotărât

Aleg să-mi fac partea mea să-L caut pe El și să mă așez în atmosfera Lui dătătoare de viață pentru ca El să mă ajute să cresc.

Încercuiți:

Da

Nehotărât

Forma de Studiu Biblic (C) Merlin Beerman

www.RevelationPublications.com

Textul Adaptat din “Calea către Hristos” de E.G. White.

Ilustrații de (C) Goodsalt - www.goodsalt.com

Traducerea Întrebărilor și Răspunsurilor de

Lili O’Ara în colaborare cu Ilzi Sora.

Versetele Biblice sunt citate din versiunile: Cornilescu, Nouă Traducere În Limba Română și Noul Testament tradus în limbaj simplu (TLCR). Vă rugăm să fotocopiați sau să descărcați aceste lecții din website-ul nostru și să le împărtășiți cu alții! Această colecție nu poate fi modificată sau vândută fără permisiunea în scris de la Editura Revelation Publications. Această notă privind drepturile de autor trebuie să rămână în orice exemplar sau copie succesivă.